ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 12ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1984 [1]

Mariette Krecké, σύζυγος Turner, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι: αλλαγή τοποθέτησης»

Υπόθεση 266/82

Περίληψη

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Ακυρωτική απόφαση — Αποτελέσματα — Λήψη μέτρων εκτελέσεως — Εύλογη προθεσμία
(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 34· Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 176)

2. Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Έκταση

1. Η εκτέλεση ακυρωτικής απόφασης που επιβάλλει τη λήψη ορισμένων διοικητικών μέτρων, δεν μπορεί κανονικά να γίνει αμέσως. Το άρθρο 34, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ έλαβε υπόψη τις περιστάσεις αυτές, παρέχοντας ρητά στην Ανωτάτη Αρχή «εύλογη προθεσμία» για να λάβει «τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως». Οι λόγοι που αποτελούν το θεμέλιο του άρθρου 34, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ οδηγούν στην αναγνώριση ότι η Επιτροπή διαθέτει επίσης «εύλογη προθεσμία» για να συμμορφωθεί σε απόφαση του Δικαστηρίου που ακυρώνει απόφαση, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΟΚ, ακόμα και αν η Συνθήκη αυτή δεν περιλαμβάνει σχετική ρητή διάταξη.

2. Η απόφαση με την οποία τοποθετείται υπάλληλος σε ορισμένη θέση, ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αιτιολογίας εφόσον αναφέρει τους λόγους της εν λόγω τοποθέτησης, χωρίς να απαιτείται να αναφέρει γιατί ο ενδιαφερόμενος δεν τοποθετήθηκε σε άλλη θέση ή δεν παρέμεινε στην προηγούμενη θέση του.

Στην υπόθεση 266/82,

MARIETTE KRECKÉ, ΣΥΖΥΓΟΣ TURNER, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, avenue Louise 213, εκπροσωπούμενη και επι-

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κουρούμενη από τον Georges Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Biwer, 2, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από τον κύριο νομικό της σύμβουλο, Bernard Paulin, επικουρούμενο από τον Daniel Jacob, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 1981, με την οποία η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε αυτεπαγγέλτως στη διεύθυνση IX-A-6 «ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια», και την καταβολή στην προσφεύγουσα ποσού 250 000 βελγικών φράγκων προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της προσβαλλόμενης απόφασης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους T. Koopmans, πρόεδρο τμήματος, A. O'Keeffe και G. Bosco, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: S. Rozès
γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Η Turner, που εισήλθε στην υπηρεσία της Επιτροπής της ΕΚΑΕ το 1966, τοποθετήθηκε αρχικά στη διεύθυνση «υγιεινονομική προστασία» και στην υπηρεσία «υγιεινή και ατομική ιατρική».

Με απόφαση της Επιτροπής της 8ης Απριλίου 1968, με ισχύ από την πρώτη Φεβρουαρίου ιδίου έτους, διορίστηκε δόκιμη υπάλληλος ενώ συγχρόνως διατηρούσε την ίδια θέση· στη συνέχεια μονιμοποιήθηκε με απόφαση της Επιτροπής που ίσχυσε από την 1η Αυγούστου 1968.

Μετά την ανακοίνωση κενής θέσης COM /92/70, η Turner διορίστηκε, με απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 1970, που ίσχυσε από την 1η Ιουλίου ιδίου έτους, στη θέση κύριου υπάλληλου διοίκησης στην ιατρική υπηρεσία της γενικής διεύθυνσης προσωπικού και διοίκησης. Τα καθήκοντά της στην ιατρική υπηρεσία περιλάμβαναν «τις εξετάσεις πρόσληψης, τις προληπτικές ιατρικές εξετάσεις, την επαλήθευση των εκθέσεων ιατρικών εξετάσεων, τους εμβολιασμούς, το θεραπευτήριο, την ιατρική παρακολούθηση των βρεφονηπιακών σταθμών, και τις ιατρικές εξετάσεις των υπαλλήλων που το ζητούσαν». Κατά την περίοδο 1971-1973, ασκούσε επίσης μέρος των καθηκόντων του ιατρού-συμβούλου του γραφείου εκκαθάρισης εξόδων.

Στις 4 Μαΐου 1979, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοίκησης κάλεσε την Turner να αναλάβει νέα καθήκοντα στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της ιατρικής υπηρεσίας των Βρυξελλών. Κρίνοντας ότι τα νέα αυτά καθήκοντα ήταν ανεπαρκώς προσδιορισμένα και ξένα προς την ειδικότητά της, η προσφεύγουσα εκδήλωσε τη διαφωνία της ως προς τη μεταβολή των αρμοδιοτήτων της.

Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 1979 του μέλους της Επιτροπής που είναι υπεύθυνος για τα θέματα προσωπικού και διοίκησης, η Turner τοποθετήθηκε στην ειδική υπηρεσία «ιατρική υπηρεσία Βρυξελλών για το προσωπικό στις Βρυξέλλες», μετά από αλλαγή της προηγούμενης τοποθέτησής της στη διεύθυνση «ιατρική υπηρεσία».

Στις 3 Ιουλίου 1979, η Turner υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της απόφασης της 4ης Μαΐου 1979.

Με νέα απόφαση της Επιτροπής της 20ής Μαΐου 1980, που ίσχυσε από την 1η Ιουνίου 1980, η Turner μετατέθηκε στη θέση του κύριου υπάλληλου διοίκησης στη ΓΔ XII «έρευνα, επιστήμη και εκπαίδευση». Και αυτή η απόφαση αμφισβητήθηκε από την ενδιαφερομένη με ένσταση που υπέβαλε στις 28 Μαΐου 1980.

Μετά τη ρητή απόρριψη των δύο προαναφερόμενων ενστάσεων, η Turner άσκησε προσφυγή κατά των αποφάσεων που μετέβαλαν την τοποθέτησή της.

Με απόφαση της 9ης Ιουλίου 1981 (Turner, 59 και 129/80, Συλλογή, σ. 1883), το Δικαστήριο ακύρωσε τις επίδικες αποφάσεις για ανεπαρκή αιτιολογία και κατάχρηση εξουσίας.

Στις 20 Οκτωβρίου 1981, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοίκησης αποφάσισε να τοποθετήσει την Turner, μαζί με τη θέση της, στη διεύθυνση IX-A-6 «ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια», όπου θα ασκούσε τα καθήκοντα του ιατρού-συμβούλου.

Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Σεπτεμβρίου 1982, κατόπιν ρητής απορρίψεως από την Επιτροπής της ένστασής της, η Turner άσκησε προσφυγή και ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 1981 με την οποία τοποθετήθηκε σε άλλη θέση.

Μετά από έκθεση του εισηγητή δικαστή και ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Πάντως, κάλεσε την Επιτροπή να απαντήσει, πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε ορισμένες ερωτήσεις που αφορούσαν την κατάσταση του γραφείου

εκκαθάρισης εξόδων, τις λεπτομέρειες της διαδικασίας που ακολουθήθηκε για την εκεί τοποθέτηση της προσφεύγουσας και την ποσοτική σπουδαιότητα των καθηκόντων που ανατέθηκαν σ' αυτήν. Η Επιτροπή απάντησε στα ερωτήματα αυτά με έγγραφο της 10ης Αυγούστου 1983.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Η *προσφεύγουσα* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή ακύρωσης της απόφασης της 20ής Οκτωβρίου 1981, με την οποία η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε αυτεπαγγέλτως στη διεύθυνση IX-A-6 «Ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια»·

— να επιδικάσει στην προσφεύγουσα ως αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 250 000 βελγικών φράγκων·

— να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Η *καθής* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να αποφανθεί ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Οι ισχυρισμοί που προβάλλει η Turner κατά της προσβαλλομένης απόφασης είναι οι εξής:

— παραβίαση του δεδικασμένου, που εξομοιώνεται με παράβαση νόμου·

— παράβαση ουσιώδους τύπου·

— κατάχρηση εξουσίας.

Όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί αμφισβητούνται από την Επιτροπή.

Επί της παραβίασης του δεδικασμένου

Η *Turner* υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τόσο το αναδρομικό όσο και το απόλυτο αποτέλεσμα της απόφασης του Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 1981. Πράγματι, η Επιτροπή, αποφεύγοντας να επαναφέρει την προσφεύγουσα στα καθήκοντα που ασκούσε πριν από την απόφαση της 4ης Μαΐου 1979 και να προβεί στην ανασύσταση της σταδιοδρομίας της, αγνόησε τον αναδρομικό χαρακτήρα της ακύρωσης διοικητικής πράξης. Επιπλέον, παρέβη τον απόλυτο χαρακτήρα του δεδικασμένου, που στην προκειμένη περίπτωση επέβαλε στη διοίκηση να μην προβεί σε καμιά ενέργεια η οποία να είναι ασυμβίβαστη προς την απόφαση που ακύρωσε την προσβαλλομένη πράξη. Όμως, η απόφαση μετάθεσης, της 20ής Οκτωβρίου 1981, παραβιάζει τις αρχές που αναγνώρισε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 9ης Ιουλίου 1981, κατά τις οποίες η διοίκηση έχει την υποχρέωση

— να καθορίζει η ίδια την ακριβή έκταση των καθηκόντων που αναθέτει στο προσωπικό της·

— να αναθέτει στους υπαλλήλους της συγκεκριμένα και πλήρη καθήκοντα·

— να λαμβάνει υπόψη, σε περίπτωση νέας τοποθέτησης υπαλλήλου της ιατρικής υπηρεσίας, που γίνεται παρά τη θέληση του ενδιαφερομένου, την ειδικότητα και την πείρα του.

Στην πραγματικότητα, η διοίκηση της Επιτροπής

— επιφόρτισε την ίδια την προσφεύγουσα να έλθει σε επαφή με το νέο ιεραρχικό προϊστάμενό της και το νέο συνάδελφό της για να εξετάσουν τα καθήκοντα που μπορούσαν να της ανατεθούν στο «ταμείο ασφάλισης ασθενείας»·

— με το υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού διευθυντή προσωπικού και

διοίκησης της ίδιας ημερομηνίας με εκείνη της απόφασης μετάθεσης της 20ής Οκτωβρίου 1981, και με το μεταγενέστερο σημείωμα του προϊσταμένου της διεύθυνσης «ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια» της 16ης Νοεμβρίου 1981, δεν παρέχει καμία ικανοποιητική περιγραφή των καθηκόντων της ενδιαφερόμενης, δεδομένου ότι η περιγραφή που περιλαμβάνουν τα σημειώματα αυτά δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική κατάσταση και αποβλέπει στο να παρουσιάσει ως συγκεκριμένα και πλήρη καθήκοντα, καθήκοντα που στην πραγματικότητα δεν είναι ούτε συγκεκριμένα ούτε πλήρη·

— ανέθεσε στην προσφεύγουσα, η οποία για μια ακόμη φορά τοποθετήθηκε σε νέα θέση παρά τη θέλησή της, καθήκοντα τα οποία δεν αντιστοιχούν στην ειδικότητά της και που δεν λαμβάνουν υπόψη την πείρα της ως ιατρού που ασκεί το επάγγελμα.

Σχετικά με το τελευταίο, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η νέα της θέση «δεν αντιστοιχεί σε πραγματικά καθήκοντα, και εν πάση περιπτώσει ιατρικού χαρακτήρα». Στην πραγματικότητα, πρόκειται για διοικητικά καθήκοντα των οποίων οι ιατρικός χαρακτήρας είναι εντελώς δευτερεύων, αφού οι ιατροί του ταμείου ασφάλισης ασθενείας «περιορίζονται τις πιο πολλές φορές σε πράξεις εντελώς αυτόματες που συνίστανται στον έλεγχο της θεραπευτικής αγωγής που έχει συστήσει ο θεράπων ιατρός σε σχέση με τις προϋποθέσεις παρέμβασης του συστήματος ασφάλισης ασθενείας».

Είναι επομένως προφανές ότι η Επιτροπή παρέβη σαφώς το δεδικασμένο.

Η *Επιτροπή* απορρίπτει όλους τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Αρνείται ότι έχει αγνοήσει τον αναδρομικό χαρακτήρα της απόφασης του Δικαστηρίου και θεωρεί ότι, καίτοι η απόφαση ακύρωσης συνεπάγεται ότι η ακυρούμενη πράξη θεωρείται ότι ουδέποτε υπήρξε, από αυτό όμως δεν προκύπτει ότι η διοίκηση δεν μπορεί, από την αρχική νομική κατάσταση της ενδιαφερόμενης όπως αυτή ήταν διαμορφωμένη πριν από τη λήψη της απόφασης που ακυρώθηκε, να λάβει νέα απόφαση. Όσον αφορά το απόλυτο αποτέλεσμα, η αρχή αυτή σημαίνει, αφενός, ότι η απόφαση πρέπει να εκτελεστεί εντός λογικής προθεσμίας, πράγμα που είναι αντίθετο προς την κριτική της προσφεύγουσας η οποία προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν συμμορφώθηκε αμέσως προς την προαναφερόμενη απόφαση, αφετέρου δε ότι, αφού εκτελέσει την εν λόγω απόφαση, η διοίκηση «έχει πλήρη ελευθερία στις ενέργειές της και μπορεί για παράδειγμα να επαναφέρει την ίδια απόφαση αλλά με διαφορετικό νομικό έρεισμα.»

Η επίδικη απόφαση έχει εκτελεστεί αυτεπαγγέλτως αφού η τοποθέτηση της προσφεύγουσας στη ΓΔ XII δεν έχει διατηρηθεί και η απόφαση ανατοποθέτησης έχει ληφθεί εντός ιδιαίτερα σύντομης προθεσμίας. Επιπλέον, η διοικητική αρχή, όχι μόνο «δεν επανέφερε την ίδια πράξη, που κρίθηκε παράνομη, με τις ίδιες προϋποθέσεις», αλλά προέβη σε νέα τοποθέτηση η οποία συμβιβάζεται πλήρως με το διατακτικό της απόφασης της 9ης Ιουλίου 1981 και τους λόγους που αποτελούν το αναγκαίο του έρεισμα.

Σχετικά, η Επιτροπή προβάλλει ότι τα νέα καθήκοντα της προσφεύγουσας έχουν καθοριστεί κατά τρόπο λεπτομερειακό με τα υπηρεσιακά σημειώματα του γενικού διευθυντή προσωπικού και διοίκησης της 20ής Οκτωβρίου 1981 και του προϊσταμένου του τμήματος «ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια», της 16ης Νοεμβρίου 1981 και απαριθμούνται εξάλλου στα άρθρα 11 και 20 της κοινής ρύθμισης «περί καλύψεως των κινδύνων ασθενείας». Επομένως, ο ισχυρισμός σύμφωνα με τον οποίο η περιγραφή των επίδικων καθηκόντων «δεν καλύπτει την πραγματικότητα ή υπερβάλλει την έκταση των καθηκόντων αυτών» δεν είναι αποφασιστικός.

Επίσης, μάταια αναζητείται εις τι τα καθήκοντα που ανατέθηκαν τώρα στην προσφεύ-

γουσα δεν ανταποκρίνονται στην «ειδικότητά» της και στην πείρα της «ως ιατρού που ασκούσε το επάγγελμά της στα πλαίσια της ιατρικής υπηρεσίας». Πρέπει πρώτον να διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσλήφθηκε στην Επιτροπή ούτε μετατέθηκε στην ιατρική υπηρεσία σε συνάρτηση με οιαδήποτε ειδικότητα, και ότι κατά τα έτη υπηρεσίας της έχει ασκήσει διάφορες δραστηριότητες στο πλαίσιο της ιατρικής υπηρεσίας. Δεύτερον, όσον αφορά τη φύση των καθεαυτό καθηκόντων, φαίνεται σαφώς από την περιγραφή τους που έχει γίνει πολλές φορές, ότι τα καθήκοντα αυτά έχουν προφανώς ιατρικό χαρακτήρα και περιλαμβάνουν, σε πολλές περιπτώσεις, την εξέταση των ασθενών.

Η προσβαλλόμενη πράξη έχει λάβει πλήρως υπόψη την απόφαση της 9ης Ιουλίου 1981, η οποία ακύρωσε την απόφαση μετάθεσης της 4ης Μαΐου 1979 λόγω του ότι, «μολονότι η προσφεύγουσα είχε αρχικά προσληφθεί για την εκτέλεση έργου κατά κύριο λόγο επιστημονικού, ήταν εντούτοις τοποθετημένη κατά το μεγαλύτερο μέρος της σταδιοδρομίας της σε καθήκοντα αντίστοιχα προς την ειδικότητά της, που περιελάμβαναν, κατά ένα σημαντικό μέρος, παροχές αναγόμενες στην άσκηση της ιατρικής», και ότι «η Επιτροπή δεν ηδύνατο, συνεπώς, για λόγους καθαρώς διοικητικής διευκολύνσεως, να αναθέσει στην προσφεύγουσα καθήκοντα καταφανώς μη αντίστοιχα προς την κατάρτισή της και την προηγουμένη υπηρεσιακή της κατάσταση». Πράγματι, αντίθετα από την απόφαση μετάθεσης, η οποία έγινε αντικείμενο της προαναφερόμενης απόφασης και η οποία ανέθετε στην προσφεύγουσα καθήκοντα που υπάγονταν «στον τομέα της ψυχολογίας και της κοινωνικής υπηρεσίας» και που μπορούσαν να ασκηθούν και από πρόσωπα που στερούνταν πραγματικής ιατρικής κατάρτισης, η προκειμένη επίδικη απόφαση τοποθέτησε την Turner σε θέση στην οποία δεν μπορούσε να τοποθετηθεί παρά ιατρός και που συνεπάγεται «κατά ένα σημαντικό μέρος, παροχές αναγόμενες στην άσκηση της ιατρικής».

Επί της παράβασης ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας

Η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε στη διεύθυνση IX-A-6, δικαιολογείται από τη σπουδαιότητα του ελέγχου όλων των ιατρικών φακέλων στη διεύθυνση «ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια». Επιπλέον, η απόφαση αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο παρέχει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή το δικαίωμα να μεταθέτει τους υπαλλήλους «προς το συμφέρον και μόνο της υπηρεσίας».

Κατά την *Turner*, η διοίκηση της Επιτροπής παρέλειψε να αιτιολογήσει γιατί έκρινε αδύνατο να κρατήσει την προσφεύγουσα στην ιατρική υπηρεσία και ότι, εξάλλου, έχει δώσει υπερβολική σημασία στους ιατρικούς ελέγχους στη διεύθυνση IX-A-6. Η απόφαση μετάθεσης δεν ανταποκρίνεται επομένως στο συμφέρον της υπηρεσίας.

α) Επί της απομάκρυνσης της προσφεύγουσας από την ιατρική υπηρεσία

Η *Turner* παρατηρεί, πρώτον, ότι η απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 1981 δεν περιλαμβάνει καμιά αιτιολογία ως προς την απομάκρυνση της προσφεύγουσας από την ιατρική υπηρεσία. Η εν λόγω έλλειψη αιτιολογίας είναι ακόμη περισσότερο σημαντική αφού, σύμφωνα με την αρχή της ανασύστασης της σταδιοδρομίας, η διοίκηση ήταν υποχρεωμένη, μετά την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1981, να επαναφέρει, εκτός επιτακτικής αντίρρησης, την προσφεύγουσα στα καθήκοντά της στην ιατρική υπηρεσία και να αναγνωρίσει, με καλή πίστη, την αναγκαιότητα να την κρατήσει στην υπηρεσία αυτή λόγω της προηγούμενης ευδόκιμης υπηρεσίας της.

Ο ισχυρισμός που πρόβαλε η Επιτροπή με υπηρεσιακό επεξηγηματικό σημείωμα της 11ης Δεκεμβρίου 1981, κατά τον οποίο «η λειτουργία της ιατρικής υπηρεσίας για το

προσωπικό στις Βρυξέλλες δεν απαιτεί, προς το παρόν, την τοποθέτηση πρόσθετου ιατρού» διαψεύδεται από τα γεγονότα. Πράγματι, κατά την ίδια περίοδο κατά την οποία ελήφθη η επίδικη απόφαση, η ιατρική υπηρεσία στις Βρυξέλλες γνώριζε πρόσθετη και σημαντική εργασία που κατέστησε αναγκαία την πρόσληψη δύο ιατρών, ενός ως υπαλλήλου με πλήρες ωράριο και του άλλου ως αναπληρωτή ιατρού με ημιαπασχόληση. Η επείγουσα ανάγκη πρόσθετων ιατρών, με πλήρες ωράριο προκύπτει, εξάλλου, από ένα σχέδιο έκθεσης του ιατρού Hoffmann του Δεκεμβρίου 1982, το οποίο αναφέρεται στο έτος 1981.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι η απόφαση τοποθέτησης υπαλλήλου σε ορισμένη θέση δεν πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους ο εν λόγω υπάλληλος δεν τοποθετήθηκε σε άλλη θέση.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι η ιατρική υπηρεσία είναι σε θέση με τη σημερινή της σύνθεση να αντιμετωπίσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί και ότι η έκθεση που αναφέρει η προσφεύγουσα, ενώ αναγνωρίζει την ανάγκη να τοποθετηθεί πρόσθετος ιατρός στην ιατρική υπηρεσία για το προσωπικό στις Βρυξέλλες, προτείνει αποκλειστικά την πρόσληψη ενός ιατρού υπό το καθεστώς του έκτακτου υπαλλήλου.

6) Επί της σπουδαιότητας των ιατρικών ελέγχων στο τμήμα IX-A-6

Η *Turner* αμφισβητεί τη σπουδαιότητα των ελέγχων αυτών τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη.

Από ποιοτική άποψη, πρόκειται για ιατρική εργασία ουσιαστικά διοικητική που πρέπει να επιλέγεται ελεύθερα και όχι να επιβάλλεται στον ιατρό, και που δεν απαιτεί ειδικά προσόντα και, εν πάση περιπτώσει, όχι τα προσόντα καρδιολόγου — ειδικού παθολόγου, όπως είναι η προσφεύγουσα. Από ποσοτική άποψη, πρόκειται για εργασία που, μέχρι τη λήψη της επίδικης απόφασης, εκτελούσε χωρίς πρόβλημα και ένας μόνο ημιαπασχολούμενος ιατρός. Η προσφεύγουσα, ενώ έχει τοποθετηθεί αποκλειστικά στο ταμείο ασφάλισης κατά ασθενείας, πάντως, δεν ασχολείται παρά με ένα μέρος των φακέλων (αφού το υπόλοιπο έχει παραμείνει στον ημιαπασχολούμενο ιατρό Laurent) και επομένως πολύ απέχει από το να έχει υπερβολικό όγκο εργασίας.

Από το Μάιο 1974 μέχρι τον Οκτώβριο 1981, οι έλεγχοι αυτοί διεξάγονταν πάντα από ένα μόνο ιατρό (πρώτα από τον ιατρό Siddons, ο οποίος ασκούσε συγχρόνως τα καθήκοντα που είχαν σχέση με τον έλεγχο των απουσιών, στη συνέχεια από τον ιατρό Laurent). Εξάλλου, ο πολύ υψηλός αριθμός των δικαιούχων του συστήματος ασφάλισης κατά ασθενείας δεν σημαίνει καθόλου ότι υπάρχουν ισάριθμοι ιατρικοί φάκελοι που επιβάλλουν την παρέμβαση του ιατρού-συμβούλου. Τέλος, η κοινή ρύθμιση ασφάλισης κατά ασθενείας δεν αναφέρει, στα άρθρα της 20 και 22 παρά «ένα» (μόνο) σύμβουλο ιατρό για κάθε γραφείο εκκαθάρισης εξόδων ώστε είναι παράνομο να διοριστεί άλλος ένας, ιδίως όταν ο φόρτος εργασίας δεν το δικαιολογεί.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι η σημασία, ποιοτική και ποσοτική, των καθηκόντων που ανατίθενται στον ιατρό-σύμβουλο του γραφείου εκκαθάρισης εξόδων στις Βρυξέλλες δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Η Επιτροπή απαριθμεί, βάσει των περιγραφών που περιλαμβάνονται στα προαναφερόμενα υπηρεσιακά σημειώματα της 20ής Οκτωβρίου και της 16ης Νοεμβρίου 1981 τα καθήκοντα αυτά, ήτοι:

— εξέταση των αιτήσεων έγκρισης που αφορούν αναρρωτικές θεραπείες, λουτροθεραπείες, θεραπείες καθυστερημένων παιδιών, ψυχοθεραπευτικές αγωγές, και λοιπά·

— λεπτομερειακή εξέταση των περιπτώσεων σοβαρών ασθενειών που επιβάλλουν απόδοση εξόδων υγειονομικής περίθαλψης 100 %·

— εξέταση των φακέλων που αφορούν χειρουργικές επεμβάσεις, αν υπάρχει αμφιβολία ως προς την κατάταξή τους·

— δυνατότητα επαλήθευσης κάθε αίτησης απόδοσης εξόδων, αν διαπιστωθεί η ύπαρξη ανωμαλίας·

— συμμετοχή στις εργασίες του ιατρικού συμβουλίου.

Από ποσοτική άποψη, τα καθήκοντα αυτά γνώρισαν μια συνεχή αύξηση, αφού ο αριθμός των δικαιούχων του συστήματος ασφάλισης κατά ασθενείας που εξαρτώνται από το γραφείο εκκαθάρισης εξόδων των Βρυξελλών, από 27 000 το 1977 έχει ανέλθει σε 34 000 το 1982.

Ως προς το επιχείρημα που αναφέρεται στα άρθρα 20 και 22 της κοινής κανονιστικής ρύθμισης του ταμείου ασφάλισης ασθενείας, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι στερείται εντελώς ερείσματος. Πράγματι, είναι προφανές ότι μόνη η προσφεύγουσα έχει διοριστεί ως ιατρός-σύμβουλος, αλλά τίποτε δεν εμποδίζει να επικουρείται από έναν άλλο ιατρό.

γ) Επί του συμφέροντος της υπηρεσίας

Υπενθυμίζοντας τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η κινητικότητα των υπαλλήλων πρέπει να προβλέπεται «σύμφωνα με διαφορετικά κριτήρια αναλόγως του αν η νέα θέση έχει εκουσίως επιλεγεί ή έχει επιβληθεί», η *Turner* παρατηρεί ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του συμφέροντος της υπηρεσίας για να τοποθετηθεί ιατρός παρά τη θέλησή του, όπως στην προκειμένη περίπτωση, σε καθήκοντα που προφανώς δεν ταιριάζουν με την κατάρτισή του και την προηγούμενη υπηρεσία του.

Αντίθετα, το συμφέρον της υπηρεσίας επέβαλλε η προσφεύγουσα να τοποθετηθεί σε καθήκοντα που ανταποκρίνονται στην ειδικότητά της και, εν πάση περιπτώσει, να πρόκειται για πραγματικά καθήκοντα, τα οποία δεν περιορίζονται σε καθαρά διοικητικές πράξεις και να αποτελούν αντικείμενο σαφούς και ακριβούς κατανομής με τον άλλο ιατρό που ασχολείται με τον τομέα αυτό. Επί του τελευταίου αυτού σημείου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η διοίκηση δεν προέβη σε καμιά πρακτική ενέργεια για να υλοποιήσει τη διαβεβαίωση που περιλαμβανόταν στο έγγραφο της 11ης Δεκεμβρίου 1981, κατά την οποία «η Turner έχει την ιδιότητα του ιατρού-συμβούλου· ο ιατρός Laurent προσφέρει τη συνεργασία του ως εξωτερικός συνεργάτης του ιατρού-συμβούλου», αλλά άφησε εν γνώσει της να αιωρούνται αμφιβολίες ως προς τα αντίστοιχα καθήκοντα των ενδιαφερομένων.

Η *Επιτροπή* απαντά ότι τα σημερινά καθήκοντα της προσφεύγουσας περιλαμβάνουν «κατά ένα σημαντικό μέρος, παροχές αναγόμενες στην άσκηση της ιατρικής»· η νέα τοποθέτηση είναι επομένως σύμφωνη με την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1981 και επιπλέον ανταποκρίνεται στο συμφέρον της υπηρεσίας, αν ληφθεί υπόψη η ευρύτητα και το επίπεδο των ιατρικών καθηκόντων που βαρύνουν το γραφείο εκκαθάρισης εξόδων. Επιπλέον, αντίθετα από την άποψη της Turner, η κατάστασή της στο ταμείο υγείας έχει σαφώς καθοριστεί και δεν αποτελεί πηγή καμιάς «αμφιβολίας».

Κατά την άποψη της Επιτροπής επομένως, η προσφεύγουσα δεν έχει καθόλου επιτύχει να αποδείξει ότι τα νομικά και πραγματικά στοιχεία που αναφέρονται στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ήταν εσφαλμένα.

Επί της κατάχρησης εξουσίας

Κατά την *Turner*, η τοποθέτησή της στο τμήμα IX-A-6 δεν έγινε στο πλαίσιο αντικειμενικής εξέτασης ούτε προς το συμ-

φέρον της υπηρεσίας, αλλά με μοναδικό σκοπό να αποφευχθεί πάση θυσία η επιστροφή της στην ιατρική υπηρεσία, πράγμα που έχει επιτευχθεί με την τοποθέτηση της ενδιαφερομένης σε καθήκοντα άσχετα προς την ειδικότητά της και τα οποία ασκούσε ήδη άλλος ιατρός, χωρίς αυτός να παραπονείται για υπερβολικό φόρτο εργασίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, η κατάχρηση εξουσίας συνάγεται κατά τρόπο σαφή από μια σειρά συγκλινόντων και αντικειμενικών στοιχείων, ήτοι:

— την έλλειψη κάθε σοβαρής πρωτοβουλίας της Επιτροπής να επανεντάξει την προσφεύγουσα στην ιατρική υπηρεσία σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1981·

— την υπερβολική σημασία που συνειδητά έχει αποδώσει η Επιτροπή στο «ταμείο υγείας» στην προσπάθειά της να καταστήσει πιστευτό ότι η τοποθέτηση της προσφεύγουσας στην υπηρεσία αυτή ήταν αντικειμενικά αναγκαία·

— την τοποθέτηση της προσφεύγουσας παρά τη θέλησή της, σε θέση για την οποία η ειδική κατάρτισή της και η προηγούμενη επαγγελματική της πείρα δεν έχουν σημασία·

— την έλλειψη κάθε αιτιολογίας της απόφασης να μην παραμείνει η προσφεύγουσα, η οποία επανεντάχθηκε αυτεπαγγέλτως, στην ιατρική υπηρεσία, ενώ ένας άλλος ιατρός με πλήρες ωράριο και άλλος αναπληρωτής ιατρός είχαν διοριστεί στην υπηρεσία αυτή.

Η *Επιτροπή* περιορίζεται να απαντήσει ότι οι σκέψεις στις οποίες η Turner στηρίζει την αιτίαση για κατάχρηση εξουσίας στερούνται, όπως έχει ήδη αναφέρει η Επιτροπή εξετάζοντας τους προηγούμενους ισχυρισμούς, κάθε αντικειμενικότητας και επιπλέον στηρίζονται σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά. Ο ισχυρισμός αυτός στερείται επομένως ερείσματος.

Επί του αιτήματος αποζημίωσης

Η *Turner* παρατηρεί ότι, λόγω του νομολογιακού προηγουμένου που συνιστά η ακυρωτική απόφαση που εκδόθηκε στις 9 Ιουλίου 1981 και την οποία η διοίκηση της Επιτροπής εκουσίως δεν έχει εφαρμόσει ορθά, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό ότι η αναγνώριση του βασίμου της προσφυγής ακύρωσης της επίδικης απόφασης συνιστά καθεαυτό πρόσφορη αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα. Πρέπει, επομένως, να επιδικαστεί στην προσφεύγουσα ένα ποσό που να της παρέχει δίκαιη αποκατάσταση, της προσβολής της επαγγελματικής της πίστης και της παρατεταμένης στέρησης ιατρικής δραστηριότητας σύμφωνης με την ειδικότητά της και την πείρα της, λόγω της επίδικης απόφασης.

Η *Επιτροπή* εμμένει στο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ληφθεί σύμφωνα με τις διατάξεις και τις αρχές του κοινοτικού δικαίου και ότι, κατά συνέπεια, το αίτημα αποζημίωσης στερείται οιουδήποτε ερείσματος.

IV — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι ανάπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους κατά τη συνεδρίαση της 6ης Οκτωβρίου 1983.

Η γενική εισαγγελέας ανάπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 24ης Νοεμβρίου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Σεπτεμβρίου 1982, η Mariette Krecké, σύζυγος Turner, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 1981, με την οποία η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε αυτεπαγγέλτως στο τμήμα IX-A-6 «ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια», καθώς και την καταβολή ποσού 250 000 βελγικών φράγκων προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της προσβαλλόμενης απόφασης.

2 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Turner προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης, ήτοι παράβαση του δεδικασμένου, που εξομοιώνεται με παράβαση νόμου, παράβαση ουσιώδους τύπου και κατάχρηση εξουσίας.

3 Όσον φορά τον πρώτο λόγο ακύρωσης, η Turner θεωρεί ότι η επίδικη απόφαση παρέβη την απόφαση του Δικαστηρίου, της 9ης Ιουλίου 1981 (Turner, 59 και 129/80, Συλλογή, σ. 1883), με την οποία το Δικαστήριο είχε ακυρώσει την απόφαση του γενικού διευθυντή προσωπικού και διοίκησης της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 1979, περί τοποθέτησης της προσφεύγουσας σε νέα θέση στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της ιατρικής υπηρεσίας, καθώς και την απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 1980, περί αυτεπάγγελτης μετάθεσης της προσφεύγουσας σε θέση της γενικής διεύθυνσης XII, «Επιστήμη, έρευνα και ανάπτυξη». Μετά την ακύρωση των αποφάσεων αυτών, η προσφεύγουσα έπρεπε να θεωρηθεί, από νομική άποψη, ότι είχε επανέλθει στα καθήκοντα που ασκούσε πριν από τις 4 Μαΐου 1979, δηλαδή στα καθήκοντα προληπτικής ιατρικής που ασκούσε στο πλαίσιο της ιατρικής υπηρεσίας.

4 Η Turner παραπονείται, πρώτον, ότι κατά την περίοδο από 9 Ιουλίου μέχρι 20 Οκτωβρίου 1981, η Επιτροπή δεν έλαβε κανένα μέτρο προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου, επαναφέροντας την προσφεύγουσα στα προηγούμενα καθήκοντά της, και υποστηρίζει ότι αυτό συνιστά προφανή παράβαση της αναδρομικής δύναμης της απόφασης αυτής.

5 Σχετικά, πρέπει πάντως να παρατηρηθεί ότι η εκτέλεση ακυρωτικής απόφασης που επιβάλλει τη λήψη ορισμένων διοικητικών μέτρων, δεν μπορεί κανονικά να γίνει αμέσως. Το άρθρο 34, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ έλαβε

υπόψη τις περιστάσεις αυτές, παρέχοντας ρητά στην Ανωτάτη Αρχή «εύλογη προθεσμία» για να λάβει «τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως». Οι λόγοι που αποτελούν το θεμέλιο του άρθρου 34, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ οδηγούν στην αναγνώριση ότι η Επιτροπή διαθέτει επίσης «εύλογη προθεσμία» για να συμμορφωθεί σε απόφαση του Δικαστηρίου που ακυρώνει απόφαση, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΟΚ, ακόμα και αν η Συνθήκη αυτή δεν περιλαμβάνει σχετική ρητή διάταξη.

6 Στην προκειμένη περίπτωση, αν ληφθεί υπόψη η φύση των μέτρων που έπρεπε να ληφθούν καθώς και άλλα τυχαία περιστατικά, όπως οι θερινές διακοπές, η ετήσια άδεια που έλαβε η προσφεύγουσα από την 1η μέχρι τις 20 Σεπτεμβρίου 1981 και οι απουσίες της λόγω ασθενείας κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο 1981, η λίγο μεγαλύτερη από τρεις μήνες προθεσμία που έχει παρέλθει μεταξύ της έκδοσης της απόφασης του Δικαστηρίου και της απόφασης περί νέας τοποθέτησης της ενδιαφερόμενης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υπέρμετρη.

7 Η απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 1981, με την οποία η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε στο τμήμα IX-A-6 «Ασφάλιση ασθένειας, οικοδομικά δάνεια» αμφισβητείται επιπλέον από την ενδιαφερόμενη λόγω του ότι πρόκειται για μέτρο ασυμβίβαστο προς την εκτέλεση της προαναφερόμενης απόφασης του Δικαστηρίου, της 9ης Ιουνίου 1981, κατά την οποία, «σύμφωνα με το άρθρο 176, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, η διοίκηση υποχρεούται να επανεξετάσει την κατάσταση της προσφεύγουσας, υπό το φως των αρχών στις οποίες στηρίζεται η παρούσα απόφαση και να λάβει νέα μέτρα ως προς τη μελλοντική της τοποθέτηση».

8 Όπως προκύπτει από την εν λόγω απόφαση, τα νέα μέτρα που όφειλε να λάβει η διοίκηση έπρεπε να λαμβάνουν υπόψη την κατάρτιση της προσφεύγουσας και την προηγούμενη υπηρεσιακή της κατάσταση που χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε αναλάβει κατά το μεγαλύτερο μέρος της σταδιοδρομίας της καθήκοντα αντίστοιχα προς την ειδικότητά της, που περιελάμβαναν κατά ένα σημαντικό μέρος, παροχές αναγόμενες στην άσκηση της ιατρικής. Προέχει επομένως να εξεταστεί κατά πόσον η τοποθέτηση, που ήταν αντικείμενο της απόφασης της 20ής Οκτωβρίου 1981, τήρησε τα κριτήρια αυτά.

9 Με την επίδικη απόφαση η Turner τοποθετήθηκε στο γραφείο εκκαθάρισης των παροχών του ταμείου υγείας ως ιατρός-σύμβουλος. Από την ίδια τη φύση των

καθηκόντων που αντιστοιχούν στη θέση αυτή, η εν λόγω θέση δεν μπορεί να καταληφθεί από πρόσωπα που στερούνται πραγματικής ιατρικής κατάρτισης, ή τουλάχιστον, μερικής κατάρτισης στον τομέα της ιατρικής. Αναθέτοντας τα καθήκοντα αυτά στην προσφεύγουσα, η Επιτροπή έλαβε επομένως υπόψη τόσο την ειδικότητά της, δηλαδή την ιατρική της κατάρτιση, όσο και την υπηρεσιακή της κατάσταση. Λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στους ιατρικούς υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, προέχει ακόμα να υπογραμμιστεί ότι δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι αμέλησε να λάβει υπόψη την ειδικότητα που απέκτησε η προσφεύγουσα σε έναν από τους τομείς της ιατρικής.

10 Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακύρωσης.

11 Με το δεύτερο λόγο ακύρωσης, που αναφέρεται στην παράβαση ουσιώδους τύπου, η Turner προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ανεπαρκή ή πεπλανημένη αιτιολογία κατά το μέτρο που δεν αναφέρει τους λόγους της μη παραμονής της προσφεύγουσας στην ιατρική υπηρεσία, ότι υπερβάλλει τη σημασία των ιατρικών ελέγχων στο τμήμα IX-A-6 και, τέλος, ότι διακαιολογεί τη νέα τοποθέτηση της προσφεύγουσας με αναφορά στο συμφέρον της υπηρεσίας.

12 Όπως ορθά παρατηρεί η Επιτροπή, η απόφαση με την οποία τοποθετείται υπάλληλος σε ορισμένη θέση, ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αιτιολογίας εφόσον αναφέρει τους λόγους της εν λόγω τοποθέτησης, χωρίς να απαιτείται να αναφέρει γιατί ο ενδιαφερόμενος δεν τοποθετήθηκε σε άλλη θέση ή δεν παρέμεινε στην προηγούμενη θέση του. Επομένως δεν χρειάζεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προβάλλει σχετικά η προσφεύγουσα.

13 Όσον αφορά το επιχείρημα που αναφέρεται στο συμφέρον της υπηρεσίας, πρέπει να υπομνηστεί ότι η ύπαρξη του συμφέροντος της υπηρεσίας εξαρτάται αποκλειστικά από το ερώτημα κατά πόσον υπήρχαν αντικειμενικοί λόγοι που δικαιολογούσαν την τοποθέτηση του ιατρικού υπαλλήλου στο τμήμα IX-A-6.

14 Προέχει επομένως να εξεταστεί μόνο αν η επίδικη απόφαση έχει αιτιολογηθεί ορθά καθόσον αναφέρεται στην αναγκαιότητα να τοποθετηθεί η προσφεύγουσα στο τμήμα IX-A-6, λόγω της αύξησης των ιατρικών καθηκόντων που βαρύνουν το γραφείο εκκαθάρισης εξόδων.

15 Οι διάδικοι δέχονται ότι ο αριθμός των δικαιούχων παροχών στο πλαίσιο του συστήματος υγειονομικής ασφάλισης της Επιτροπής ανήλθε από 27 000 το 1978 σε 34 000 το 1982 και ότι η εξέλιξη αυτή είχε ως αποτέλεσμα την ανάλογη αύξηση των φακέλων που υποβάλλονται στο ταμείο υγείας. Πάντως, η Turner αμφισβητεί ότι από την αύξηση αυτή προέκυψε φόρτος εργασίας που υπερέβαινε τις δυνατότητες του ημιαπασχολούμενου έκτακτου ιατρού που ήταν επιφορτισμένος με τα καθήκοντα του ιατρού-συμβούλου και ότι έτσι κατέστη αναγκαία η τοποθέτηση της προσφεύγουσας στο γραφείο εκκαθάρισης εξόδων.

16 Είναι δεδομένο ότι η αύξηση του αριθμού των δικαιούχων καθιστούσε ολοένα επαχθές το φόρτο εργασίας που εβάρυνε τον ιατρό-σύμβουλο. Πράγματι, καίτοι αληθεύει ότι μέχρι το 1978 τα καθήκοντα του ιατρού-συμβούλου ήταν δυνατόν να ασκούνται από έναν ιατρό που ήταν επιφορτισμένος και με τον έλεγχο των απουσιών, από το έτος αυτό ήταν αναγκαίο τα καθήκοντα αυτά να ανατεθούν σε έκτακτο ημιαπασχολούμενο ιατρό. Ο ιατρός αυτός αντιμετώπιζε ποσότητα εργασίας συνεχώς αυξανόμενη η οποία, κατά την Επιτροπή, απαιτούσε από αυτόν δέσμευση που υπερέβαινε κατά πολύ χρόνο της ημιαπασχόλησης και είχε συνάμα ως αποτέλεσμα καθυστερήσεις στην εξέταση των φακέλων.

17 Ενόψει των περιστάσεων αυτών, και αν ληφθεί υπόψη ότι ο έκτακτος ιατρός επρόκειτο να συνταξιοδοτηθεί στις αρχές του 1983, αιτιολογημένα έκρινε η Επιτροπή ότι η φύση και ο όγκος της εργασίας που υπήρχε στο τμήμα IX-A-6 απαιτούσε την τοποθέτηση στο εν λόγω τμήμα ιατρικού υπαλλήλου με πλήρες ωράριο. Το γεγονός ότι μετά την αποχώρηση του έκτακτου ιατρού, ο οποίος ασκούσε τα καθήκοντά του μεταξύ 1978 και 1983, προσελήφθη νέος έκτακτος ιατρός στην υπηρεσία της προσφεύγουσας, δεν μπορεί να μεταβάλει, ακόμα και αν η πρόσληψη αυτή δεν ανταποκρινόταν σε αντικειμενική ανάγκη, την εκτίμηση της κατάστασης όπως παρουσιαζόταν στις 20 Οκτωβρίου 1981, όταν ελήφθη η επίδικη απόφαση τοποθέτησης.

18 Επομένως, και ο δεύτερος λόγος ακύρωσης είναι απορριπτέος.

19 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακύρωσης περί καταχρήσεως εξουσίας είναι επίσης αβάσιμος, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε σκέψεις αντικειμενικές.

Επί των δικαστικών εξόδων

20 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Koopmans O'Keeffe Bosco

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιανουαρίου 1984.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

T. Koopmans

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

Το Δικαστήριο καλείται να εκδικάσει την από 27 Σεπτεμβρίου 1982 προσφυγή που άσκησε η Mariette Krecké, σύζυγος Turner, με την οποία ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 20ής Οκτωβρίου 1981 και την επιδίκαση ποσού 250 000 βελγικών

1 — Μετάφραση από τα γαλλικά.